

Волфъ. А ми на кого мислите, да си оставите сега дворъ-тъ и имотъ-тъ.

Графъ-тъ. Мисля да ги прирѣчамъ на хоф-майстора Голоса. Но вы идете и наредете, да ся натажкнѣтъ войницы-тъ ми юще нощесъ; и щомъ ся съзори да трѣгнемъ. Проводете ми Голоса. *(Волфъ отважда, а Графъ замисленъ ходи изъ собѣ-тѣ.)*

ПОЗОРИЩЕ III.

Графъ-тъ, Голосъ *(поклонѣва ся на Графъ-тъ).*

Графъ-тъ. Голосе! разумѣлъ ли си, че азъ сутра' отваждамъ на войнѣ?

Голосъ. Не съмъ ваше свѣтлость, но Волфъ ми каза сега, да дойдѣ при вашѣ милость,

Графъ-тъ. Азъ сутра, дай Боже здравли отваждамъ съ войнство-то си въ Ліонъ; защото Сарацины-тъ премияли изъ Шпаніѣ въ Ленгедокъ, и направили много зло. Тѣй васъ оставамъ на мое мѣсто, и зарѣчвамъ ви, да нагледвате и управлѣте добрѣ. Недѣйте прави никакво досажденіе нито притѣсненіе народу моему; защото нему и тѣй ще му бѣде тешко, дѣто имъ водѣ сынове-тъ на войнѣ. Да пазите и почитате Господѣ Графицѣ както самага мене, и нейны-тъ заповѣды точно да изпълнявате, разумѣхте ли мя?

Голосъ. Разумѣхъ, ваша свѣтлость, и увѣрявамъ вы, че ще ся владамъ като найпонижный и найвѣрный слуга.

Графъ-тъ. Сутра, като заминаѣ азъ, пишете на теста ми въ Брабантъ, и извѣстете му, че самъ